

[J. Oskar Andersen.]

pligtelse med Hensyn til den Institution, som kaldes Dobbeltscenen —, og at dernæst Udvalget udelukkende blev et Kontroludvalg, et Mellemed mellem Ministeren og Chefen, saaledes at det har Ret til at vaage over Chefens Dispositioner, ikke Ret til at gribe ind, men til at gøre Indberetning til Ministeren. Paa denne Maade kommer Udvalget til at overtage det Arbejde med Teatret, der hidtil har været gjort i Ministeriet, hvor der jo ogsaa var Tale om en Overvaagen, medens det var Ministeren, der havde det afgørende Ord.

Jeg kunde tænke mig, at dette Udvalg — og jeg har ogsaa Indtrykket af, at man i Lovforslaget har opereret med noget saadant — blev noget lignende som det, der nu findes ved Skole- og Folkescenen. Ved disse Scener er der et Udvalg, der i høj Grad er en Støtte for Chefen, og overfor hvilket Teaterlederen har Forpligtelse til inden Sæsonens Begyndelse at forelægge en Plan, ikke blot en økonomisk, men ogsaa en rent kunstnerisk, hvorefter han faar Tilsynsraadets Anmærkninger og Ønsker, og saa lægger han Sæsonplanen. Derigennem kommer Raadet til at gøre sig effektivt gældende, men dog saaledes, at dets Virksomhed i det væsentlige indskrænkes til denne Konference og til et Tilsyn med den økonomiske Drift.

For det kongelige Teaters Vedkommende vilde jeg altsaa mene, at Udvalget skulde have Ret til at indberette til Ministeren, hvis Teatret ledes paa en anden Maade, end det var Forudsætningen. Paa den Maade vilde Udvalget blive af en noget anden Art, end det er forudsat i Lovforslaget, dets Virksomhed vilde blive betydeligt indskrænket.

Lovforslaget forudsætter, saa vidt man kan se, at dette Udvalg har Kontorhold og faar ret anselige Honorarer, saa det i nogen Maade faar Karakteren af et „Ben“. Det behøvede det aldeles ikke, i alt Fald ikke i saa stort et Omfang, hvis man indskrænkede Udvalget til at blive et Kontrolraad; men i saa Fald maatte Udvalget sammensættes paa en noget anden Maade.

Naar Ministeren imidlertid forbeholder sig den absolutte Afgørelse, baade paa det kunstneriske og det finansielle Omraade, og naar han tilsigter at selvstændiggøre Teatret,

at faa det bort fra den ministerielle Indblanding i Driften, som hidtil har fundet Sted, er det ikke nødvendigt, at Ministeriet repræsenteres i denne Kontrollkomité med det af mig antydede begrænsede Formaal. Derimod maa jeg mene, at det var i allerhøjeste Grad betimeligt, om den anden Part, som har Interesse af Teatrets Drift, baade, lad os sige samfundsmæssigt set og finansielt, nemlig Rigsdagen, forbeholdt sig Pladser eller i alt Fald een Plads i denne Bestyrelse, som jeg altsaa hellere vilde kalde Kontroludvalget.

Men Hovedsagen, ogsaa for Forslaget, som er forelagt, er, at det er Chefen, som bliver den egentlige Bestyrer. Men som det meget rigtigt er sagt, og som jeg for mit Vedkommende har udtalt ogsaa gennem Bladene, afhænger en virkelig Ordning af det kongelige Teater af, hvordan den Person bliver, som nu faar det uhyre vanskelige Hverv, at bringe Orden i Forvirringen og oven i Købet styre de to Teatre, han faktisk skal drive.

Det er ganske klart, at det maa være en Mand, der har Evne baade med Hensyn til det kunstneriske og Vidtsyn med Hensyn til dette — man kunde sige et saa vidt Syn paa Teatrets Forpligtelser, som den højttærede Minister selv viste sig at have i sin Forelæggelsestale — og paa den anden Side en Mand, der har en absolut Myndighed, saaledes at han kan bringe Orden paa det finansielle Omraade.

Men naar man tænker sig, at denne Mand overfor Staten skal yde en virkelig Betyggelse i finansiell Henseende, var det saa ikke rimeligt, om man forlangte en vis Garanti fra ham, noget i Retning af, at han selv maa staa inde for, hvis han misbruger sin Myndighed eller disponerer ganske galt, at han løber en vis Risiko *finansielt* ved at være Chef for Teatret?

Jeg mener selvfølgelig ikke, at Manden skulde sætte Driftskapital ind i Foretagendet, men jeg mener paa den anden Side, at det var rimeligt, om han stillede en vis Garantikapital, sikrede, at den var til Stede, saaledes at han var virkelig bundet paa en saadan Maade, at han vilde komme til at lide Tab, hvis han disponerer fuldstændig galt.

Med Hensyn til dette sidste, den finansielle Disposition for Chefens Vedkommende,